

gaaet for nær; de ville ogsaa selv vinde ved, at de Eiendomme, i hvilke de have Pant, vorde forbedrede ved, at Eieren kommer i Besiddelse af den hertil fornødne Capital, og ved det Opsving i Crediten og Eiendommens Værdi, som uidentvivel vil blive en Følge af Vederlagets Tilstaaelse. Som almindelig Regel synes det, da enhver Maalestok for Fordelingen synes, at have Meest for sig, at den Creditor paalagte Indskrænkning begrænses med Halvdelen af Vederlagssummen, saaledes at han for den anden Halvdeel (det i § 4 omhandlede Tilfælde undtaget) kan fordrø den ham i de Ufrie tilkommende Sikkerhed overført paa Vederlags-Obligationerne som haandsaaet Pant. Efter lovlig Omgang vil han da siden, saafremt Debitor ikke opfylder sine Forpligtelser, kunne holde sig til disse Obligationer ligesom til det øvrige Pant, og, naar Obligationen udtrækkes til Betaling, kan han fordrø Beløbet udbetalt til Afdrag paa sin Pantefordring. I de Tilfælde, hvor Omstændighederne maatte gjøre en anden Fordeling mellem Creditor og Debitor hensigtsmæssigere, maa det overlades de Vedkommende selv i Mindelighed at forene sig; navnlig vil det formeentlig ogsaa kunne ventes, at den imod Debitor lempeligere Fremgangsmaade, som i § 7 er foreslaaet at kunne anvendes fra Statskassens Side, naar Omstændighederne dertil indeholde Opfordring, ikke vil være uden Følge for private Pantecreditorens Fremgangsmaade.

At det i § 7 er foreslaaet overdraget Gouverneuren, som Bestyrer af Statens Activer i Vestindien, paa eget Ansvar, selvfølgelig efter nærmere Instruction fra Finanzministeriet, at tage Beslutning i Henseende til de omhandlede Pempelser, er begrundet i, at Afgjørelsen af sliige Tilfælde forudsætter en speciel Kjendskab til alle vedrørende Forhold i deres Detail, som nærmest vil findes hos den locale Overøvrighed.

Bilag A.

Om Negerflaveriet paa de dansk-vestindiske Der og dets Ophør.

Kort efter Amerikas Opdagelse kom den vestindiske Slavehandel igang, idet Negre solgtes paa den afrikanske Vestkyst til Kjøbmænd, som førte dem til Vestindien, for der atter at afhænde dem til Udførsel af den besværlige Sukkerdyrkning og andet svært Arbejde. Saaledes havde Forholdene dannet sig allerede i langt over 100 Aar, da den danske Regjering først henvendte sin Opmærksomhed paa Vestindien, for der at finde Leilighed til at anlægge Colonier. I Aaret 1665 udkom et Abent Brev om Den St. Thomas at indtage og besætte; men Den blev dog formedelt forskjellige Indsigelser fra engelsk Side først tagen i Besiddelse i Aaret 1672, og hele Handelen paa denne Ø overdroges til det saakaldte vestindiske Compagnie, hvis Actio udkom under 11te Mars 1671. I Aaret 1717 blev Den St. Jan, der allerede tidligere ansaes som hørende til St. Thomas, tagen i Besiddelse, og i Aaret 1733 købte Compagniet Den St. Croix af den franske Regjering, som dog allerede tidligere havde ladet dens franske Indvaanere fraskytte. Under et i samme Aar paa Den St. Jan udbrudt Oprør lykkedes det en Deel af de sammesteds fra Afrika indførte Negre, der vare misfornøiede med den Behandling, deres Herrer lode dem vederfares, at dræbe de fleste blanke Indvaanere og at sætte sig i Besiddelse af hele Den; men i 1734 dæmpedes Oprøret ved Bistand af franske Hjælpetropper, og ved denne Leilighed skulle flere Hundrede Negre have tilsat Livet. Iøvrigt vedblev Slavehandelen uafbrudt deels under Compagniets Virksomhed, deels ved inden- og udenlandske Slavehandlernes Medvirkning, og paa denne Maade erholdt disse Der den Befolkning, hvis Efterkommere endnu udgjøre den langt overveieende Deel af Dernes Folkmængde; forøvrigt blev Handel og Skibsfart paa disse Der under forskjellige Modificationer i det vestindiske Compagnies Hænder indtil Aaret 1754, da samme ved Placaten af 30te August s. A. fritoges for alle Kongens Undersaatter i Danmark, Norge og Slesvig.